

Zevende Groot DICTEE Goeree-Overflakkee (Middelharnis)

Auteur: André Kastelein

Tattoos

De tatoeage, de tattoo, het tatoeagetje of het tattooetje: kunstwerk of slechts een statussymbool van voetballers die, ondanks een ontbloot bovenlijf, de indruk wekken een fluorescerend hawaïshirt te dragen?

Tattoos komen in vele vormen voor: van frêle biedermeier cherubijntjes in lichtturquoise of acaciarioze tot vervaarlijke kalasnikovs in leigrijs of eh ... zwartepietenzwart.

Dan zijn er natuurlijk nog de teksten die in gotische majuskels op zijn elfendertigst door de tatoeëerder met Oost-Indische inkt minutieus op boven- of onderarm, schouder of de knokkels worden geplaatst.

Ook Chinese karakters zijn favoriet en menige vermeend confucianistische spreuk blijkt tot hilariteit van de afhaalchinees gekopieerd van zijn menukaart: de naïeve drager blijkt tjaptjoi, kroepoek of babi pangang te propageren.

Naast Egyptische hiërogliefen/hiërogliefen en tribale uitingen uit de exotische Polynesische samenleving of de Viking- en Maoricultuur zien we in groten getale bij jonge dames – excusez le mot – excentrieke ‘aarsgeweien’, die menige spijtoptante ten langen leste weg zal laten laseren.

Uiteraard zijn er ook doe-het-zelvers die, minder hygiënisch werkend, onesthetische konterfeitsels op hun biceps aanbrengen, waarop later, door hun automutilatie, eczeemachtige woekeringen ontstaan die de aangebrachte pin-ups nog meer welvingen geven.

Chagrijnige dobermannpinchers op behaarde ruggen, gargouilles op intieme plaatsen, initialen van maîtresses op armen; de tijd schendt je echter: bij het ouder worden blijkt determinatie van de afbeelding door plooiing van de huid steeds problematischer.

Eenmaal volgetatoeëerd storten de freaks zich vol enthousiasme met graffitispuitbussen op treincoupés, portakabins, elektriciteitsverdeelkasten, halfpipes en desolate viaducten om daar hun ‘tag’ als geurvlag achter te laten.